

הדוחק את השעה

אר"א הלוי כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה שעה עומדת לו
."י"כו

כל אדם המוכן לפעול גדולות הוא חש בנפשו איזה כשרון פנימי לזה, וזה הכשרון מעורר אותו לבא למטרתו, להוציא מן הכח אל הפועל. אבל האדם יוכל להרגיש את תכונתו ג"כ ע"פ הכנה שיש לו לאיזה מעלה, אע"פ שלא הוציאה מן הכח אל הפועל, אלא שהוא מוכן לזה וצריך ע"ז זמן שיוציא את הכנתו יפה אל הפועל, ואז יהי' מוכן למה שהוא חש בנפשו. ע"כ אם יהי' דוחק את השעה, לבא למה שחש לה בנפשו הכנה והוא עדיין לא השלים חוקו, ואז באמת אינו ראוי עדיין לאותה המעלה, ע"כ יזדמנו לו על דרכו פגעים ומכשולות. כי בהשגחת השם ית' ישמר הכלל מהנהגה שאינה הגונה להם, אבל הנדחה מפני השעה, הוא מרגיש שהוא אמנם מוכן לפעול ולהנהיג, אבל עם זה חושד א"ע שהרגשתו בעצמו באה לו בגלל תכונת נפשו בתור הכנה, ושמא עדיין לא השלים חק ההכנה ההיא להוציאה אל הפועל כראוי, הוא יוסיף שלימות [וקרוב] לשלמותו, כן תרבה אושרה של הנהגתו להצלחת הרבים, ותהי' שעה עומדת לו, כי הדבר המוכן לרבים יצלח בחפץ ד'; ועין השגחתו הגדולה מאד בענין כללי עוד ביתר שאת מענין פרטי.